

Akşam Olunca

– ACZ · 06 Aralık 2015

akşam olunca
ipinceyiz
bilmiyorum
yine nereden kırılıp döküleceğimi

bir melanet çöreklenmiş sanki yüreğime
namlu ağzı bekliyor tüm acılar
biliyor musun
hangi k/ayıp canın günahındasın ?
türkülerini talan ettin
bir ömrü yalan ettin
bende beni ziyan ettin...

akşam olunca sırlıslıklamım
bilmiyorum
neye nasıl sarılacağımı
her harfın sen diye bağırın avazın da
yalnızlığıma daha çok bulanıp
şiiirlere d/üşüyorum

s/ağır
ve d/ilsiz bir s/ayrılık g/eziyor
yüreğimin orta yerinde
belki dönersin diye
ödeşmedim henüz yokluğunla
bir ihtimal kuşlar göğüm
bir ihtimal gözyaşlarım güneşi
bir ihtimal

bütün bu acılar b/ağrımı kurutacak

ve giden unutacak acımasızca
bilirsin
zaten gidenler hep unuttur
aşk yine bir şiirin için de kendinden utanıp yaralı kalacak

akşam olunca ipinceyiz
saksısında tek karanfilimin boynu hep bükük
ar damarımın sen yanı yırtık sökük
bir ömrün bir yanı
her mevsim
her vakit kırık dökük

giderayak
günler daha da keskinleşiyor
düşünüyorum da
bir göçebe kuş gibi
artık gitsem toprağımı öpüp

akşam oluyor
ben sen oluyorum
ipinceyiz...